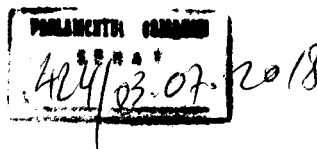

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1124
1106 2018

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice*, inițiată de domnul deputat ALDE Ștefan-Alexandru Băișanu (**Bp. 207/2018**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare*, cu un nou articol, **art. 49¹**, prin care se propune stabilirea modalității de recunoaștere a vechimii în muncă necesară accederii la sistemul public de pensii pentru persoanele care au desfășurat activitate economică de liber întreprinzător (persoană fizică autorizată, micro-întreprindere, întreprindere individuală, asociație familială) sau activitate de antreprenoriat în mediul privat (inclusiv profesii liberale) minim 3 ani.

II. Observații

1. În România, sistemul public de pensii este organizat și funcționează având la bază o serie de principii susținute de societatea civilă și aprobate de Guvern, printre care și *principiul contributivității*, conform căruia fondurile de asigurări sociale se constituie pe baza contribuțiilor datorate de persoanele fizice și juridice participante la sistemul public, drepturile de asigurări sociale cuvenindu-se pe temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite.

Astfel, potrivit *Legii nr. 263/2010*, pensia de asigurări sociale de stat se stabilește pe baza drepturilor salariale pentru care s-a achitat contribuția de asigurări sociale.

Art. 6 alin. (1) din același act normativ reglementează categoriile de persoane care sunt asigurate obligatoriu în sistemul public de pensii, prin efectul legii, respectiv:

„I. a) persoanele care desfășoară activități pe bază de contract individual de muncă;

b) funcționarii publici;

c) abrogată;

d) alte persoane care realizează venituri asimilate salariilor pentru care se datorează contribuție de asigurări sociale, potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul fiscal.

II. persoanele care își desfășoară activitatea în funcții electivă sau care sunt numite în cadrul autorității executive, legislative ori judecătorești, pe durata mandatului, precum și membrii cooperatori dintr-o organizație a cooperăției meșteșugărești, ale căror drepturi și obligații sunt asimilate, în condițiile prezentei legi, cu cele ale persoanelor prevăzute la pct. I;

III. persoanele care beneficiază de drepturi bănești lunare, ce se asigură din bugetul asigurărilor pentru șomaj, în condițiile legii, denumite în continuare șomeri;

IV. persoanele care realizează venituri din activități independente și/sau din drepturi de proprietate intelectuală, pentru care se datorează contribuție de asigurări sociale, potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare”.

Contribuțiile sociale obligatorii și categoriile de contribuabili sunt reglementate de *Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*.

Având în vedere cele menționate, rezultă, fără echivoc, faptul că persoanele care realizează venituri din activitățile independente, venituri definite la art. 67-75 din *Codul fiscal*, sunt asigurate în sistemul public de pensii și beneficiază de toate drepturile de pensie și alte drepturi de asigurări sociale acordate în temeiul *Legii nr. 263/2010* în aceleași condiții cu persoanele salariate și celelalte categorii de asigurați care realizează venituri din activități dependente.

Așadar, în ceea ce privește stabilirea stagiului de cotizare realizat în sistemul public de pensii, indiferent de natura dependentă sau independentă a veniturilor din muncă, perioadele de realizare a acestor venituri se valorifică la calculul pensiei.

2. Din analiza inițiativei legislative nu rezultă intenția de reglementare a inițiatorului, textul fiind neclar.

Cu toate acestea, facem precizarea că atât în perioada anterioară anului 2001, cât și în perioada ulterioară acestui an, persoanele care realizează venituri din activități independente (persoane fizice autorizate să desfășoare activități economice, persoane care realizau venituri din profesii liberale, titulari ai întreprinderii individuale, membri ai întreprinderii familiale) au avut posibilitatea să se asigure, fie facultativ, fie obligatoriu, prin efectul legii, în sistemul public de pensii, să achite contribuția de asigurări sociale și să le fie recunoscut stagiul de cotizare în acest sistem.

Astfel, în conformitate cu prevederile *Normelor privind stabilirea, desfășurarea și încetarea raporturilor de muncă în unitățile care sunt organizate și funcționează în baza Decretului – lege nr. 54/1990 și evidența muncii prestate în aceste unități*, proprietarii unităților private puteau încheia cu direcțiile de muncă și protecție socială, prin Camera de muncă, contracte de asigurări sociale, care le confereau beneficiul vechimii în muncă și a drepturilor de asigurări sociale, cu condiția să fi achitat contribuția de asigurări sociale.

Începând cu data de 1 mai 2000, potrivit pct. 18 din *Normele privind aplicarea prevederilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.41/2000 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale*, aprobate prin

Ordinul ministrului muncii și protecției sociale nr. 315/2000, „contractele de asigurare individuală încheiate în baza actelor normative anterioare de către persoanele care se regăsesc în situațiile prevăzute la art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2000 încetează de drept”.

Persoanele care se regăseau în situațiile prevăzute de art. II din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2000* erau: asociatul unic, asociații, comanditarii sau acționarii, administratorii care au încheiat contract de administrare sau de management, membri ai asociației familiale, persoane autorizate să desfășoare activități independente, precum și persoanele care desfășurau activități exclusiv pe bază de convenții civile de prestări de servicii.

Persoanele cărora le-au încetat contractele de asigurare și se încadrau în prevederile *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2000* aveau obligația ca, în termen de 30 de zile, să depună declarația de asigurare, dacă realizau un anumit nivel al venitului în una dintre situațiile enumerate anterior.

Contribuția pentru asigurări sociale de stat și cea pentru pensia suplimentară se datora începând cu data de 1 mai 2000.

Totodată, potrivit pct. 25 din normele menționate, *„Perioadele pentru care s-au plătit contribuții pentru asigurări sociale de stat pe baza de declarație de asigurare, în condițiile și în cotele stabilite de lege, constituie vechime în muncă pentru stabilirea pensiilor corespunzător grupei III de muncă, precum și pentru stabilirea celorlalte drepturi de asigurări sociale de stat, cu excepția drepturilor de șomaj și a celor privind asigurările sociale de sănătate”.*

Începând cu data de 1 aprilie 2001, *Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale*, abrogată în prezent, făcea referire la aceste persoane la art. 5 alin. (1) pct. IV și le considera ca fiind asigurate obligatoriu, prin efectul legii, în sistemul public de pensii, dacă realizau în această calitate un anumit nivel al venitului.

Asigurarea în sistemul public de pensii se realiza prin depunerea de către persoanele respective a unei declarații de asigurare la casa teritorială de pensii competentă și prin plata contribuției de asigurări sociale.

Stagiul de cotizare în sistemul public de pensii se constituia din însumarea perioadelor pentru care aceste persoane au datorat și achitat contribuția de asigurări sociale la bugetul asigurărilor sociale de stat.

Prevederile referitoare la asigurarea acestor persoane în sistemul public de pensii și la acordarea stagiului de cotizare au fost preluate, începând cu data de 1 ianuarie 2011, și în *Legea nr. 263/2010*, act normativ care a abrogat *Legea nr. 19/2000*.

Începând cu data de 1 iulie 2012, prevederile referitoare la asigurarea acestor persoane în sistemul public de pensii au fost preluate în *Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal*, lege abrogată, respectiv, începând cu data de 1 ianuarie 2016, în *Legea nr. 227/2015*.

Asigurarea în sistemul public de pensii se realiza prin depunerea de către persoanele respective a unei Declarații 600, respectiv a unei declarații 212, începând cu anul 2018.

Stagiul de cotizare în sistemul public de pensii se constituia prin însumarea perioadelor pentru care aceste persoane au datorat și achitat contribuția de asigurări sociale la bugetul asigurărilor sociale de stat, iar, începând cu data de 1 aprilie 2018, doar din perioadele pentru care s-a datorat această contribuție.

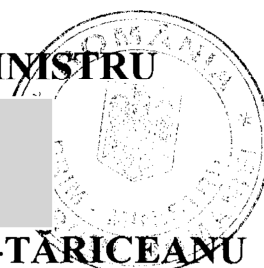
III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Viorica DĂNCILĂ

PRIM-MINISTRU

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**
Președintele Senatului